

kvenser, som det har for de valg, vi hver især og sammen skal træffe.

Diskussionerne om, hvad skolen skal koncentrere sig om, er ofte sorte eller hvide. Er det de faglige kvalifikationer i bl.a. dansk, matematik, naturfag og sprog, der skal sættes på, eller de mere personlige kvalifikationer som selvstændig stillingtagen, refleksion, samarbejde og initiativ? Der skal ikke herske tvivl om, at Kristeligt Folkeparti mener, at de grundlæggende færdigheder i dansk, matematik, naturfag og sprog m.fl. skal være i orden. Det er forudsætningen for al videre læring. Men vi skal så sandelig også have andre kulturbærende fag som historie og kristendom med.

I folkeskoleloven af 1993 siges der i formålsparagraffen, at skolen i samarbejde med forældrene skal gøre eleverne bekendt med dansk kultur, og i bemærkningerne til loven står der, at skolen skal gøre eleverne fortrolige med dansk kultur, herunder kristendom. Ifølge folkeskoleloven skal der tilbydes eleverne kristendomskundskab på alle klassetrin bortset fra det klassetrin, hvor konfirmationsforberedelserne finder sted. Kristendomsundervisningens centrale kundskabsområde er den danske folkekirkes evangelisk-lutherske kristendom, og først på de ældste klassetrin skal undervisningen også omfatte fremmede religioner.

Under undervisningsminister Ole Vig Jensen blev fagets indhold og formål drejet i en anden retning end forudset i folkeskolelovens overordnede formålsparagraf og i fagformålet. I fagets begrundelse i folkeskoleloven står der, at faget skal gøre eleverne fortrolige med dansk kultur.

I læseplanen blandes undervisningen i kristendom og andre religioner sammen. I læseplanen placeres undervisningen i andre religioner i strid med folkeskoleloven allerede nede i de små klasser.

Disse problemer har Kristeligt Folkeparti tidligere påpeget ved flere lejligheder og stillet spørgsmål om. Vi mener, at det er utrolig vigtigt, at faget kristendomskundskab, også historie, kan give de unge fortrolighed med vores kultur og de almenmenneskelige værdier, som kristendommen har skabt i vores kultur.

Kristeligt Folkeparti mener, at fagcirkulærerne fra 1994 og 1995 bør ændres, så de kommer i overensstemmelse med folkeskoleloven. Men det er også nødvendigt at styrke faget kristendom ved at give det tid og pædagogisk anseelse til at opfylde sit formål.

Det handler om prioritering og status til et af de fag, som er vigtige som kultur- og værdibærende for eleverne. Jeg har så valgt i min ordførertale at koncentrere mig mest om ét af fagene.

Hr. Frank Dahlgaards forslag til vedtagelse har Kristeligt Folkeparti stor sympati for. Men da vi er med i folkeskoleforligskredsen og naturligtvis vil være loyal imod den, kan vi desværre ikke stemme for dette forslag.

Kim Behnke (FRI):

Der er grund til at takke hr. Frank Dahlgaard for at have sat et væsentligt emne til debat i Folketinget: de kulturbærende fag. Hvad er det så? Ja, det er, når børn og unge oplever, at de i TV-Avisen får vist billeder fra Philippinerne, hvor muslimske terrorister har taget en flok turister som gidsler, og hvor der bliver vist nogle små kort, og hvor man så efterfølgende sidder og tænker: Hvad er det? Der er det relevant i skolen i geografiundervisningen at få kendskab til: Hvad er det for en geografi, der gør sig gældende mellem Malaysia og Philippinerne? Det relevante i religionsundervisningen: At få kendskab til, hvorfor disse militante muslimer har den opfattelse, at en del af Philippinerne skal laves om til et totalitært muslimsk samfund. Det relevante i historiesammenhængen: Hvad er det for en historie, der har gjort sig gældende på Philippinerne, som kan udløse en sådan terroraktion? Det er et fuldstændig dagsaktuelt eksempel på, hvor vi alle sammen har brug for at kende bare en lille smule til historien, geografien og kristendomsundervisningen. Hvis ikke vi har den baggrundsviden, vil en sådan nyhed være fuldstændig irrelevant og uforståelig.

For mit eget vedkommende anede jeg ikke, at der var noget, der hed Østslavonien, før der udbrød krise og internt oprør i den del af verden. Men så havde jeg den fornøjelse at stifte bekendtskab både med historien, geografien og religionen i det område.

For os at se er det sådan, at hvis man er historieløs, jamen så har man ingen mulighed for at beslutte sin egen fremtid. Derfor ligger det jo også i menneskets natur helt fra stenalderen, hvor det første sprog opstod, og man sad omkring bålet, og de ældre fortalte slægtens historie. De berettede for de unge krigere, hvilken geografi der fandtes i området, og ikke mindst myterne, mytologien, blev berettet ved bålet om aftenen, og sproget opstod og blev udviklet.